

Firarda

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 16 Şubat 2012

Ateş gibi yanar sayfalar her satırımda
Hicranı körükler boğulur us'umda
Yüreğin ateşi bakar sayfaya
Yazdıkça gözyaşım akar sayfaya...

Bir nefes mutluluk yazmaya kalksam
Hicranı kalbimden bir lahza atsam
Düş kurup rüyamda vuslata varsam
Gülmeyi unutan kalem firarda...

Müphem kaygıların kara kışında
Vefasız bir yârin kurbanı oldum
Ayrılık türküsüyle dağlar başında
Sessiz türkülerin yoldaşı oldum...

Emsalsiz katık oldu mezelerimde
Silinmeyen t/anım oldu dizelerimde
Acısı var mey'in dudaklarımda
Tatlı yudumlarda kadeh firarda...

Ah o k/ömür gözlerin taşkın sahibi
İçimde bitmeyen aşkın sahibi
Ruhum seyyah olup gezse âlemi
Sönmeyen ateşin düşer sayfaya...

Dünyanın nimetleri önüme aksa
Huriler dizilip aşk ile baksa
Tınmıyor yüreğim bakmıyor gözler
Sana meftun olan gözler firarda...

Güneşi korkuturken aydınlığımdan
Şimdi ay bile halime güler
Uyansam da gecenin sarhoşluğundan
Gündüzün kasveti yüreği deler

Ateşin yalazı yok ki gözümde
Aradığım çok değil bir mumluk ışık
Külsüz dumansızım sevda közünde
Beyhude bekleyiş ışık fıırarda...

MEHMET FİKRET ÜNALAN